

Ezechiël 22

1 Het woord van de HEERE kwam tot mij:

2 En u, mensenkind, wilt u berechten, wilt u de bloedstad berechten? Dan moet u haar al haar gruweldaden bekendmaken.

3 U moet zeggen: Zo zegt de Heere HEERE: Stad die bloed vergiet in haar midden, zodat haar tijd gekomen is, en die stinkgoden voor zichzelf gemaakt heeft om zich te verontreinigen –

4 door uw bloed, dat u vergoten hebt, bent u schuldig geworden en door uw stinkgoden, die u gemaakt hebt, hebt u zich verontreinigd. U hebt uw dagen dichtbij gebracht en bent tot uw jaren gekomen. Daarom heb Ik u aan de heidenvolken overgegeven tot smaad en aan al de landen tot spot.

5 Zij die dicht bij u zijn en ver bij u vandaan zijn, drijven de spot met u, onreine van naam en vol verwarring!

6 Zie, de vorsten van Israël zijn in u geweest, ieder vertrouwde op zijn eigen kracht om bloed te vergieten.

7 Vader en moeder hebben zij bij u veracht. In uw midden hebben zij de vreemdeling met afpersing bejegend. Wees en weduwe hebben zij bij u uitgebuit.

8 De voor Mij geheiligde gaven hebt u veracht en Mijn sabbatten hebt u ontheiligd.

9 Lasteraars zijn bij u geweest om bloed te vergieten en zij hebben op de bergen bij u gegeten. In uw midden hebben zij zich schandelijk gedragen.

10 De schaamte van de vader heeft men bij u ontbloot. Haar die vanwege afzondering onrein was, hebben zij bij u verkracht.

11 De een heeft een gruweldaad gedaan met de vrouw van zijn naaste. De ander heeft zijn schoondochter door schandelijk gedrag verontreinigd. Weer een ander heeft zijn zuster, de dochter van zijn vader, bij u verkracht.

12 Zij hebben bij u geschenken aangenomen om bloed te vergieten. Rente en winst hebt u genomen, u hebt uw naaste door afpersing afgezet, en u bent Mij vergeten, spreekt de Heere HEERE.

13 Zie nu, Ik sla Mijn handen ineen om uw winstbejag, waar u op uit bent geweest, en om uw bloed, dat in uw midden heeft gevloeid.

14 Zal uw hart het volhouden of zullen uw handen sterk genoeg zijn in de dagen dat Ik met u ga afrekenen? Ík, de HEERE, heb gesproken, en zal het doen.

15 Ik zal u verspreiden onder de heidenvolken, Ik zal u verstrooien over de landen en Ik zal aan uw onreinheid onder u een einde maken.

16 Zo zult u door eigen toedoen voor de ogen van de heidenvolken ontheiligd worden. Dan zult u weten dat Ik de HEERE ben.

17 Het woord van de HEERE kwam tot mij:

18 Mensenkind, zij die van het huis van Israël zijn, zijn voor Mij schuim geworden. Zij zijn allen koper, tin, ijzer en lood, midden in een oven. Zij zijn schuim van zilver geworden.

19 Daarom, zo zegt de Heere HEERE: Omdat u allen schuim bent geworden, zie, daarom breng Ik u bijeen in het midden van Jeruzalem.

20 Zoals zilver, koper, ijzer, lood en tin in het midden van een oven bijeengebracht worden en er een vuur over wordt aangeblazen om het te laten smelten, zo zal Ik u bije brengen in Mijn toorn en in Mijn grimmigheid. Dan zal Ik u daarin zetten en laten smelten.

21 Ik zal u verzamelen en Ik zal op u blazen in het vuur van Mijn verbolgenheid, zodat u in het midden ervan gesmolten wordt.

22 Zoals het smelten van zilver midden in een oven, zo zult u in het midden ervan gesmolten worden. Dan zult u weten dat Ik, de HEERE, Mijn grimmigheid over u uitgestort heb.

23 Het woord van de HEERE kwam tot mij:

24 Mensenkind, zeg tegen het land: U bent een land dat niet gereinigd is, dat zijn regen niet heeft gekregen op de dag van de gramschap.

25 Er is een samenzwering van zijn profeten in zijn midden. Zoals een brullende leeuw die een prooi verscheurt, eten zij de mensen op. Rijkdom en kostbaarheden nemen zij mee. Talrijk maken zij zijn weduwen in zijn midden.

26 Zijn priesters hebben Mijn wet geweld aangedaan, zij hebben de aan Mij geheiligde gaven ontheiligd. Tussen heilig en onheilig hebben zij geen onderscheid gemaakt en het verschil tussen onrein en rein hebben zij niet duidelijk gemaakt. Zij hebben hun ogen gesloten voor Mijn sabbatten. Ik word in hun midden ontheiligd.

27 Zijn vorsten zijn in zijn midden als wolven die een prooi verscheuren om bloed te vergieten, om mensen om te brengen, omdat zij uit zijn op winstbejag.

28 Zijn profeten bepleisteren hen met witkalk. Zij zien valse visioenen en voorspellen hun leugens door te zeggen: Zo zegt de Heere HEERE. En de HEERE heeft niet gesproken!

29 De bevolking van het land doet niets dan afpersen, doet niets dan roven. De ellendige en arme mensen zij af, en de vreemdeling buiten zij uit zonder recht.

30 Ik zocht naar iemand onder hen die een muur kon optrekken en voor Mijn aangezicht in de bres kon staan voor het land, zodat Ik het niet te gronde hoefde te richten, maar Ik vond niemand.

31 Daarop stortte Ik Mijn gramschap over hen uit. Door het vuur van Mijn verbolgenheid heb Ik een einde aan hen gemaakt. Hun weg heb Ik op hun eigen hoofd doen neerkomen, spreekt de Heere HEERE.

Ezechiël en zijn gevoelens.

Ezechiël was in het begin met Israël begaan. Dat is te merken.

Loyaal aan God of met het volk?

Het komt overigens niet zo vaak voor dat we getuige zijn van een persoonlijke reactie van de profeet. Dat is wel het geval als de HEERE een groep mannen met zwaarden Jeruzalem laat binnen trekken met de

opdracht om iedereen te doden, behalve dan de mensen met een merkteken. Op dat moment reageert Ezechiël. Ezechiël 9:8 *En het gebeurde terwijl zij toesloegen, dat ik alleen achterbleef. Toen wierp ik mij met mijn gezicht ter aarde en riep: Ach, Heere HEERE, gaat U heel het overblijfsel van Israël te gronde richten door Uw grimmigheid over Jeruzalem uit te storten?* Verderop in het visioen – dat hem in Jeruzalem ten deel valt – gebeurt het nogmaals. Een van de mensen die hij van vroeger kende, sterft voor zijn ogen. Ezechiël 11:13 *En het gebeurde terwijl ik profeteerde, dat Pelatja, de zoon van Benaja, stierf. Toen wierp ik mij met mijn gezicht ter aarde en riep met luide stem: Ach, Heere HEERE, maakt U een vernietigend einde aan het overblijfsel van Israël?* Niet zolang daarvoor – hij werd in 597 v Chr. weggevoerd – maakte Ezechiël zelf nog deel uit van de bevolking van Jeruzalem. Hij was priester. Hij voelde zich in het begin blijkbaar heel sterk met zijn volksgenoten verbonden. Hij nam het voor hen op. En dat niet alleen. Hij lijkt – wat er nog over was in Jeruzalem – aanvankelijk zelfs te beschouwen als ‘de heilige rest’. God lijkt die term – het overblijfsel – echter te reserveren voor degenen die een nieuwe kans krijgen dwars door de ballingschap heen. Later hoor je Ezechiël er niet meer over. Wel moest hij verderop in de geschiedenis in opdracht van God iemand verbeelden die heel erg geschokt is of verdrietig. Maar als het in opdracht is ligt is anders. Wanneer de HEERE verderop in de geschiedenis Jeruzalem bedreigt met het oordeel – met de metafoor van de brand steken in het groene en dorre hout – roept Ezechiël niet ‘dat hij dit heel erg vindt’, maar zegt hij: ‘Wilt U alstublieft niet spreken in een metafoor, want dan weet ik al wat ze gaan zeggen.’ Ezechiël 20:49 *Ik zei: Ach, Heere HEERE, zij zeggen toch al van mij: Is hij niet iemand die in raadselen spreekt?* Het lijkt er op dat hij gaandeweg wat minder geschokt reageert op het vonnis dat God gaat voltrekken. Misschien komt dit mede omdat zijn volksgenoten in ballingschap hem lelijk behandelen.

Ezechiël, wil je recht spreken over Jeruzalem dan moet je een aanklacht indienen.

Het lijkt nu zelfs zover gekomen te zijn dat Ezechiël zijn eigen volk wel wil oordelen. Ezechiël 22:1,2 *Het woord van de HEERE kwam tot mij: En u, mensenkind, wilt u berechten, wilt u de bloedstad berechten?* Nu is het de HEERE Die daar bezwaar tegen maakt. Je kunt Israël niet zomaar veroordelen en een vonnis over hen voltrekken. Wanneer je zoiets wilt dan moet je hen voor het gerecht dagen. Dat is tenminste wat God zegt: *Wilt u de bloedstad berechten? Dan moet u haar al haar gruweldaden bekendmaken.* God is de hoogste Rechter. Hij heeft een rechtszaak tegen Zijn volk. Ezechiël treedt op als officier van justitie. Hij spreekt het requisitoir uit. Hij is als het ware *de openbare aanklager* die de aanklacht uitspreekt. Toch is de verwoesting van Jeruzalem zwaar voor de HEERE en ook voor Ezechiël en zijn volksgenoten. Dat merk je bijvoorbeeld als God Ezechiëls vrouw wegneemt en dat betreft op het verlies van Jeruzalem. Dan merk je – hoe moeilijk het ook voor ons is om dat te begrijpen – dat God niet wil dat de profeet zijn gevoelens openlijk toont. Op zich is dat ook weer een metafoor. Het volk zal geen tijd hebben om hun gevoelens te laten blijken bij alles wat hen overkomt.

Persoonlijke reactie van Ezechiël.

Na het eten van de boekrol Ezechiël 3:14	Toen hief de Geest mij op en voerde mij weg en ik ging weg, bitter bedroefd en hevig ontgaan, en de hand van de HEERE was zwaar op mij.
Toen hij zijn koeken moest bakken op menselijke uitwerpselen Ezechiël 4:14	Toen zei ik: Ach, Heere HEERE, zie, mijn ziel is nooit verontreinigd, omdat ik van mijn jeugd af tot nu toe geen kadaver of wat verscheurd is, gegeten heb. Er is geen onrein vlees in mijn mond gekomen.
Toen zes mannen met zwaarden de inwoners van Jeruzalem moesten doden. Ezechiël 9:8	En het gebeurde terwijl zij toesloegen, dat ik alleen achterbleef. Toen wierp ik mij met mijn gezicht ter aarde en riep: Ach, Heere HEERE, gaat U heel het overblijfsel van Israël te gronde richten door Uw grimmigheid over Jeruzalem uit te storten?
Toen God een oude bekende van Ezechiël in de stad liet doden. Ezechiël 11:13	En het gebeurde terwijl ik profeteerde, dat Pelatja, de zoon van Benaja, stierf. Toen wierp ik mij met mijn gezicht ter aarde en riep met luide stem: Ach, Heere HEERE, maakt U een vernietigend einde aan het overblijfsel van Israël?
Na de metafoor van vuur in het groene en dorre hout. Ezechiël 21:5	Ik zei: Ach, Heere HEERE, zij zeggen toch al van mij: Is hij niet iemand die in raadselen spreekt?
Het verbod om te huilen na het plotselinge overlijden van zijn vrouw. Ezechiël 25:15-18	Het woord van de HEERE kwam tot mij: Mensenkind, zie, Ik ga haar die de lust van uw ogen is, door een plotselinge slag van u wegnemen. Toch mag u geen rouw bedrijven, u mag niet huilen en geen traan laten. Kerm in stilte, u mag geen rouw over de dode bedrijven. Bind uw tulband om en doe uw schoenen aan uw voeten; u mag uw baard en snor niet bedekken en van het brood dat mensen u brengen, mag u niet eten. 's Morgens sprak ik tot het volk en 's avonds stierf mijn vrouw. De volgende morgen deed ik zoals mij geboden was.

Het doet de profeet Ezechiël wel wat als Hij hoort wat God gaat doen met Zijn volk.

Kinderoffers vormen de aanleiding van het oordeel.

Het is niet onbekend wat Gods voornaamste aanklacht was. Dat waren *de kinderooffers*. Koning Manasse is een van degenen die hiermee begonnen is. Hoewel hij zich er later van distantieerde was het kwaad al

geschied en is het in Israël voor een tijd gemeen goed geworden. We weten dat van de profeet Jeremia die zich namens de HEERE tegen het Hinnomdal keerde waar deze offers in Jeruzalem vermoedelijk werden gebracht. Die naam hinnom = gehenna werd later gelijk gesteld met de hel. Het dal is door God verontreinigd en tot vuilstortplaats gemaakt, waar altijd vuur brandt en waar het ongedierte welig tiert. Dat laatste wordt ook van de hel gezegd.

Hinnomvallei.

Uit Jeremia en het boek Koningen is bekend dat de kinderooffers voor God de druppel waren die de emmer deden overlopen. 2 Koningen 21:10-12 Zelfs koning Josia kon met zijn hervorming geen verandering brengen in Gods beslissing. 2 Koningen 23:25-27 *Vóór hem was er geen koning aan hem gelijk, die zich met heel zijn hart, heel zijn ziel en met heel zijn kracht tot de HEERE bekeerd had, overeenkomstig de hele wet van Mozes; en na hem stond zijns gelijke niet op. Toch keerde de HEERE Zich niet af van Zijn grote, brandende toorn, want Zijn toorn brandde tegen Juda, vanwege al zijn tergen waarmee Manasse Hem tot toorn verwekt had. De HEERE zei: Ik zal ook Juda van Mijn aangezicht wegdoen, zoals Ik Israël weggedaan heb. Ik zal deze stad Jeruzalem verwerpen, die Ik verkozen had, en het huis waarvan Ik gezegd had: Mijn Naam zal daar zijn.* Twee verderfelijke zaken raakten elkaar bij de kinderooffers: het geweld en de afgodendienst. Vreemd genoeg ervoer Israël dat helemaal niet zo, zoals onze regering zich ook niet bewust is van het gewelddadige en verwerpelijke karakter van de abortus. In plaats van tot voorstellen te komen om de abortussen – 30.000 per jaar in Nederland – terug te dringen, geeft men de abortus pil uit die een vrouw – via de huisarts – zelf kan gebruiken tot de negende week. En dan te bedenken dat het hartje van het kind al klopt vanaf de zesde week. Wettelijk mag men daarna in Nederland nog aborteren tot de 24ste week. Op dat moment leeft het ongeboren kind dus al 18 weken. Feitelijk is het moord en is het leven van de meest kwetsbare mensen in ons land niet beschermd. Liquidaties daar schrikken we van op. Maar hier taalt niemand naar. Maar de HEERE ziet het wel en beschouwt het als moord. Al bij het eerste oordeel dat over de wereld ging – de Zondvloed – kwam aan het licht dat de HEERE het geweld verafschuwt. Genesis 6:11 *Maar de aarde was verdorven voor Gods aangezicht en de aarde was vol met geweld.* In het begin van ons hoofdstuk laat God via de profeet Ezechiël duidelijk maken dat Hij vooral het geweld wat onder het mom van godsdienstigheid ten toon wordt gespreid, verafschuwt. Jeruzalem wordt *de bloedstad* genoemd. Ezechiël 22:3 *U moet zeggen: Zo zegt de Heere HEERE: Stad die bloed vergiet in haar midden, zodat haar tijd gekomen is, en die*

stinkgoden voor zichzelf gemaakt heeft om zich te verontreinigen – God maakt direct duidelijk dat men hiermee het oordeel over zichzelf heen gehaald heeft. Vanaf dat moment begon de klok te tikken. De jaren begonnen af te lopen en de dagen te tellen, totdat de dag van het oordeel gekomen zou zijn. De HEERE wil maar aangeven dat het oordeel – wat voor het gevoel van de mensen telkens opschoof in de tijd – voor de deur stond. We schrijven 589 v Chr., twee jaar voor de verwoestende belegering van de stad Jeruzalem begint. Ezechiël 22:4 *Door uw bloed, dat u vergoten hebt, bent u schuldig geworden en door uw stinkgoden, die u gemaakt hebt, hebt u zich verontreinigd. U hebt uw dagen dichtbij gebracht en bent tot uw jaren gekomen.*

Wat de mensen er van zeggen?

God gaat Zijn volk – of wat daar nog van over is in Jeruzalem – overgeven aan Babel. Babel lijkt een volk te vertegenwoordigen, maar draagt als wereldmacht vele naties in zijn gelederen. We weten van de volken die Jeruzalem en Israël omringen – Ammon, Moab, Edom, De Filistijnen, Tyrus en Sidon – dat ze met stijgende verbazing de ontwikkelingen in Jeruzalem volgden. Op zich waren dat afgodendienaars, maar toch niet zo syncretistisch als Israël. Men hield zich redelijk aan zijn eigen goden en keek met afkeer naar Israël dat zo ongeveer alle bestaande goden inlijfde in haar arsenaal van afgoden. Tegelijkertijd was er heimelijk of zelfs openlijke vreugde over de snelle aftakeling van Jeruzalem's macht. Men is de tijd van David en Salomo – toen het volk Israël zijn burens overheerste – blijkbaar nog niet vergeten. Met groot leedvermaak werd de verwoesting van Jeruzalem door de buurt ontvangen. Het was *de talk of the town*. Iedereen had het er over. Dat was nou dat eens zo machtig rijk van Israël. Dat waren nou die mensen met hun zogenaamde onoverwinnelijke god. Men lachte hen midden in het gezicht uit. Vroeger was God best wel gevoelig voor dit punt. Mozes gebruikte het meer dan eens als argument om Israël toch vooral te sparen. 'Wat zouden de burens er wel niet van zeggen?' Het zou een blamage zijn voor de God van Israel als Hij niet eens in staat zou zijn zijn volk door de woestijn naar het beloofde land te leiden. Men gaf hoog op van God. Die medaille heeft een andere kant namelijk van diepe verachting als het allemaal anders loopt dan verwacht. Nu gebruikt God het argument echter zelf. De spot van de volken heeft Israël zelf over zich heen gehaald. Ezechiël 22:4 *Daarom heb Ik u aan de heidenvolken overgegeven tot smaad en aan al de landen tot spot.* Het waren de buurvolken – maar ook de volken die veel verder weg woonden – die in de legers van Babel mee optrokken tegen een vijand van Nebukadnezar. Ook die verre volken leerden Israël kennen. Ze kwamen er niet echt gunstig vanaf. De Jeruzalemmers hadden inmiddels een bijzonder slechte naam gekregen, zelfs de volken vonden wat Israël deed veel te ver gaan. Ze kreeg NB de naam 'onreine'. Iedereen voelde blijkbaar aan dat Israël het spoor bijster was. Volgens de omgeving waren ze in Israël volstrekt de weg kwijt. Ezechiël 22:5 *Zij die dicht bij u zijn en ver bij u vandaan zijn, drijven de spot met u, onreine van naam en vol verwarring!*

De buurvolken dreven de spot met Israel vanwege het syncretisme.

Israël is het tegenovergestelde van een rechtvaardig volk.

Hier sluit de HEERE het eerste gedeelte af. Waarom gaat Israël in ballingschap en wordt Jeruzalem verwoest? Om de kinderoffers. Het geweld tegen kinderen en de dwaasheid van de afgodendienst vinden hier hun dieptepunt. Het gedeelte eindigt niet voor niets met de ballingschap en de kritische houding van de buitenlanders tegenover Israël. In vers 6 start een nieuw gedeelte dat in vers 16 opnieuw – en dat niet toevallig – afgesloten wordt met de ballingschap en de spot van de heidenvolken. Ezechiël 22:15,16 *Ik zal u verspreiden onder de heidenvolken, Ik zal u verstrooien over de landen en Ik zal aan uw onreinheid onder u een einde maken. Zo zult u door eigen toedoen voor de ogen van de heidenvolken ontheiligd worden. Dan zult u weten dat Ik de HEERE ben.* Als bij een bekwaam aanklager komen vervolgens in het requisitoir alle andere wetsovertredingen van Gods volk voorbij. Als je er goed naar kijkt en ze legt naast de definitie van een rechtvaardig mens, zoals die in Ezechiël 16 voorbij komt dan zie je bijna alle lichten op rood gaan. Wat zien we zoal aan onrecht voorbij komen? Opnieuw is er sprake van bloedvergieten. Gebrek aan respect voor de ouders. De kwetsbare groepen – weduwe, wees en vreemdeling – moeten het zwaar ontgelden. Bij de tempeldienst van de priester wordt het respect voor God erg gemist. Dat is ook te zien aan het onderhouden – of beter gezegd het niet-onderhouden – van de sabbatdag. En dan hebben we het nog niet over de afgodendienst die zich vaak afspeelde op *de hoogten*. De afgodendienst die in de regel ook nog gepaard ging met seksuele escapades. Op dat punt is het goed misgegaan in Israël. In Leviticus 18 en 20 geeft de HEERE de grenzen aan van de relaties waar binnen seksuele gemeenschap geoorloofd is. Die grenzen worden met voeten getreden waar het gaat om de moeder, de zus, de schoonzus en gemeenschap met een menstruerende vrouw. We zien nu ook waarom de HEERE hier een halszaak van maakt. Foute mannen zien een menstruerende vrouw als een kans om seks te hebben zonder dat er kinderen uit voortkomen. Iemand zal opmerken dat dit gebod kan vervallen nu wij over voorbehoedsmiddelen beschikken, maar het gebod blijft gewoon van kracht omdat het volkomen respectloos is wat iemand een vrouw in zo'n periode aandoet. Ook binnen het huwelijk past het niet. Als de HEERE vervolgens oversteekt naar de rechterlijke macht dan blijkt het maar al te vaak een plaats van onrecht te zijn. Een plek waar iemand – met behulp van een gift aan de rechter – zogenaamd op juridische gronden iemand kan laten opbergen of zelfs doden. Op het punt van geld en rente en winst gaat het ook vaak mis in deze losgeslagen samenleving. Men buit mensen uit. Anderen worden afgeperst. Met behulp van geld worden liquidaties uitgevoerd. Alles voor geld. Laten we deze wetsovertreders eens vergelijken met een rechtvaardig mens.

De houding t.o.v. de ouders, de vreemdeling en de weduwe en wees is niet goed.

De rechtvaardige uit Ezechiël 18:6-9

De onrechtvaardige uit Ezechiël 22:6-16

Hij eet geen offermaaltijden op de bergen slaat zijn ogen niet op naar de stinkgoden van het huis van Israël

onteert de vrouw van zijn naaste niet

heeft geen gemeenschap met een afgezonderde vrouw

buit niemand uit,

geeft aan de schuldenaar zijn onderpand terug, maakt geen roofgoed buit

geeft de hongerige zijn brood, bedekt de naakte met kleding,

leent niet uit tegen rente en neemt geen winst keert zijn hand af van onrecht,

geeft een betrouwbaar oordeel bij geschillen tussen de een en de ander, gaat in Mijn verordeningen

en neemt Mijn bepalingen in acht door betrouwbaar te handelen

Lasteraars zijn bij u geweest om bloed te vergieten en zij hebben op de bergen bij u gegeten.

In uw midden hebben zij zich schandelijk gedragen.

De schaamte van de vader heeft men bij u ontbloot.

De een heeft een gruweldaad gedaan met de vrouw van zijn naaste. De ander heeft zijn schoondochter door schandelijk gedrag verontreinigd. Weer een ander heeft zijn zuster, de dochter van zijn vader, bij u verkracht.

Haar die vanwege afzondering onrein was, hebben zij bij u verkracht.

In uw midden hebben zij de vreemdeling met afpersing bejegend

u hebt uw naaste door afpersing afgezet,

Zie nu, Ik sla Mijn handen ineen om uw winstbejag, waar u op uit bent geweest,

Wees en weduwe hebben zij bij u uitgebuit

Rente en winst hebt u genomen

Zie, de vorsten van Israël zijn in u geweest, ieder vertrouwde op zijn eigen kracht om bloed te vergieten.

Zie nu, Ik sla Mijn handen ineen (..) om uw bloed, dat in uw midden heeft gevloeid

Zij hebben bij u geschenken aangenomen om bloed te vergieten.

en u bent Mij vergeten, spreekt de Heere HEERE.

Vader en moeder hebben zij bij u veracht.

De voor Mij geheiligde gaven hebt u veracht en Mijn sabbatten hebt u ontheiligd.

Het zit niet goed bij de gezinnen. Bij de rechterlijke macht: bloedgeld. De sabbat wordt niet gehouden.

De aanklacht tegen Jeruzalem in het licht van de tien geboden.

Een hoofdstuk als Ezechiël 22 kan bij een eerlijke rechtspraak niet ontbreken. Het is nu eenmaal onvermijdelijk dat alle aanklachten tegen de inwoners van Jeruzalem eens op een rijtje gezet worden. Wanneer de HEERE dit zou laten ontbreken zouden wij de vraag stellen: 'Wat was er nu helemaal mis in Jeruzalem?' 'Alles op alle gebieden', zou je kunnen zeggen: 'Sociaal, persoonlijk, godsdienstig, seksueel, economisch.' En dat ook nog in alle lagen van de bevolking. Maar daar komen we later nog over te spreken. We hebben hierboven de aanklachten van onrecht afgezet tegenover de criteria die gelden voor *een rechtvaardig mens*. We willen ook nog eens *de tien geboden* nalopen om te zien hoe breed de zonde om zich heen heeft gegrepen onder het volk van God, in de stad van God. We realiseren ons daarbij dat Gods verbond gesloten is op grond van de tien woorden. Exodus 34:27 *Verder zei de HEERE tegen Mozes: Schrijf deze woorden voor uzelf op, want op grond van deze woorden heb Ik een verbond met u en met Israël gesloten.* Wanneer we dit lezen beseffen we dat de basis van het verbond gevormd wordt door *de tien geboden*. Het verbond is van toepassing op de uitwerking van de tien geboden in de eerste vijf boeken van de Bijbel, de Thora. Het volk Israël heeft zich met haar publieke jawoord verplicht om de geboden van God na te leven. Exodus 24:3 *Mozes kwam terug en vertelde al de woorden van de HEERE en al de bepalingen aan het volk. Toen antwoordde heel het volk eenstemmig en zij zeiden: Al de woorden die de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen.* Wanneer we de tien geboden op een rijtje zetten, zullen we tot onze schrik zien dat zo goed als alle geboden er aan moesten geloven. In de boeken Koningen en Kronieken, waar verslag gedaan wordt van Israëls geschiedenis in de koningentijd – van 1000 - 586 v Chr. – zien we de afkalving van het geloof met eigen ogen. Het zijn met name de koningen van het Noordrijk die met de beeldendienst beginnen even later gevolgd door de dienst aan andere goden. Het was koning Salomo die ruimte maakte voor de dienst aan andere goden, al was dit in het begin beperkt tot de buitenlandse vrouwen. Langzaam maar zeker kroop de overtreding van het onrecht tussen de ene mens en zijn naaste naar het onrecht tussen de mens en zijn God. Tegen de tijd dat God Jeruzalem het vonnis van de verbondsverbreking laat voelen, zijn alle geboden in het geding.

De tien geboden.

Exodus 20

1 Toen sprak God al deze woorden: 2 Ik ben de HEERE, uw God, Die u uit het land Egypte, uit het slavenhuis, geleid heeft. 3 U zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben

4 U zult voor uzelf geen beeld maken, geen enkele afbeelding van wat boven in de hemel, of beneden op de aarde of in het water onder de aarde is. 5 U zult zich daarvoor niet neerbuigen, en die niet dienen, want Ik, de HEERE, uw God, ben een na-ijverig God, Die de misdaad van de vaders vergeldt aan de kinderen, aan het derde en vierde geslacht van hen die Mij haten, 6 maar Die barmhartigheid doet aan duizenden van hen die Mij liefhebben en Mijn geboden in acht nemen.

De overtredingen geconstateerd in Jeruzalem.

Ezechiël 22:6-16

en u bent Mij vergeten, spreekt de Heere HEERE.

Lasteraars zijn bij u geweest om bloed te vergieten en zij hebben op de bergen bij u gegeten.

7 U zult de Naam van de HEERE, uw God, niet ijdel gebruiken, want de HEERE zal niet voor onschuldig houden wie Zijn Naam ijdel gebruikt.

8 Gedenk de sabbatdag, dat u die heiligt.

9 Zes dagen zult u arbeiden en al uw werk doen,
10 maar de zevende dag is de sabbat van de HEERE, uw God. Dan zult u geen enkel werk doen, u, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw slaaf, noch uw slavin, noch uw vee, noch uw vreemdeling die binnen uw poorten is.

11 Want in zes dagen heeft de HEERE de hemel en de aarde gemaakt, de zee, en al wat erin is, en Hij rustte op de zevende dag. Daarom zegende de HEERE de sabbatdag, en heiligde die.

12 Eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de HEERE, uw God, u geeft.

13 U zult niet doodslaan.

14 U zult niet echtbreken.

15 U zult niet stelen.

16 U zult geen vals getuigenis spreken tegen uw naaste.

17 U zult niet begeren het huis van uw naaste. U zult niet begeren de vrouw van uw naaste, noch zijn slaaf, noch zijn slavin, noch zijn rund, noch zijn ezel, noch iets wat van uw naaste is.

De voor Mij geheiligde gaven hebt u veracht

en Mijn sabbatten hebt u ontheiligd.

Vader en moeder hebben zij bij u veracht.

Zie, de vorsten van Israël zijn in u geweest, ieder vertrouwde op zijn eigen kracht om bloed te vergieten.

Zie nu, Ik sla Mijn handen ineen (..) om uw bloed, dat in uw midden heeft gevloeid.

In uw midden hebben zij zich schandelijk gedragen.

De schaamte van de vader heeft men bij u ontbloot.

De een heeft een gruweldaad gedaan met de vrouw van zijn naaste. De ander heeft zijn schoondochter door schandelijk gedrag verontreinigd. Weer een ander heeft zijn zuster, de dochter van zijn vader, bij u verkracht. Haar die vanwege afzondering onrein was, hebben zij bij u verkracht.

u hebt uw naaste door afpersing afgezet, Zie nu, Ik sla Mijn handen ineen om uw winstbejag, waar u op uit bent geweest, Zie nu, Ik sla Mijn handen ineen om uw winstbejag, waar u op uit bent geweest, Wees en weduwe hebben zij bij u uitgebuit. Rente en winst hebt u genomen.

Zij hebben bij u geschenken aangenomen om bloed te vergieten.

In uw midden hebben zij de vreemdeling met afpersing bejegend.

Het vuur van Gods toorn.

Het beeld van de oven – waarin edele metalen worden gezuiverd – is een bekende Bijbelse metafoor. De metafoor is op zich niet eenduidig. Er kan sprake zijn van *reiniging*. In dat geval wordt de ruwe zilvererts in de oven gelegd. Door het vuur aan te blazen wordt de temperatuur bereikt waarbij het zilver vloeibaar wordt. Omdat elk metaal zijn eigen temperatuur heeft – waarop het vloeibaar wordt (voor ijzer is dit 1540 graden) – is het mogelijk het pure metaal te scheiden van het gesteente waarin het wordt aangetroffen. Reiniging kan dus het beeld zijn. In dat geval gaat het volk of de gelovige door een zware periode waar het beter uitkomt. Maar er kan ook sprake zijn van *waardeverlies*. In dat geval wordt verwezen naar het schuim of de slakken die boven komen drijven. Slakken en schuim is het afvalmateriaal dat weggegooid wordt. Het is compleet waardeloos in tegenstelling tot het zilver waarvan het gescheiden is. Het zilver is juist waardevol. Dit beeld wordt door de HEERE gebruikt voor Zijn volk. Ze zijn waardeloos geworden. Ze zijn inderdaad te vergelijken met de slakken in de oven die weggegooid worden op de vuilnisbelt. Ezechiël 22:17,18 *Het woord van de HEERE kwam tot mij: Mensenkind, zij die van het huis van Israël zijn, zijn voor Mij schuim geworden. Zij zijn allen koper, tin, ijzer en lood, midden in een oven. Zij zijn schuim van zilver geworden.* De mensen hadden misschien het gevoel dat Jeruzalem als vestingstad een veilige plaats was in tijden van oorlog, maar het tegendeel bleek waar. De stad werd belegerd. En die belegering duurde maar liefst twee jaar, inderdaad met een kort oponthoud. Nebukadnezar hongerde de bevolking gewoon uit, terwijl hij met belegeringsdammen en stormrammen steeds dichterbij de muren naderde. De Jeruzalemmers probeerden de stadswal te mijden omdat een toevallig afgeschoten pijl over de muur zomaar een ernstige bedreiging kon vormen. Vermoedelijk waren de Jeruzalemmers in het centrum van de stad te vinden, waar het leven nog redelijk veilig was. In het centrum van de stad was de mogelijkheid van ontmoeting en om de laatste nieuwtjes te horen en te kijken wie nog iets te koop had en of er nog wat te eten was. Zoals de Jeruzalemmers zich in het midden van de stad begeven, zo wordt ook het ruwe zilver in het midden van de oven gelegd, waar de hitte de hoogste temperatuur bereikt. Zo ziet de HEERE het voor zich. Zijn volk is nergens veilig voor het vuur van Zijn toorn. Ezechiël 22:19 *Daarom, zo zegt de Heere HEERE: Omdat u allen schuim bent geworden, zie, daarom breng Ik u bijeen in het midden van Jeruzalem.* De HEERE spreekt nog wel over allerlei soorten edelmetaal – al naar gelang de mensen en hun plaats in de samenleving – maar feitelijk blijken ze in Gods oog niet meer dan schuim oftewel waardeloze slakken. Er zou hier dus *niet* direct gedacht moeten worden aan een proces van reiniging, maar aan vernietiging hoe erg dit ook is. Ezechiël 22:20 *Zoals zilver, koper, ijzer, lood en tin in het midden van een oven bijeengebracht worden en er een vuur over wordt angeblazen om het te laten smelten, zo zal Ik u bijeenbrengen in Mijn toorn en in Mijn grimmigheid. Dan zal Ik u daarin zetten en laten smelten.*

Omdat u allen schuim bent geworden, zie, daarom breng Ik u bijeen in het midden van Jeruzalem.

Boosheid wordt soms verbeeld met vuur.

God is boos. God is heel boos. Boosheid wordt soms verbeeld met vuur. 'Zijn ogen spoten vuur', zegt men dan. Om Zijn boosheid tot uitdrukking te brengen gebruikt de HEERE het beeld van het vuur in de oven om edelmetalen te smelten. God blaast in het vuur. Hij wakkert de hitte aan tot ongekende hoogte. Het is een verterend vuur. 'De HEERE onze God is een verterend vuur', zegt iemand in de Bijbel. Het is de schrijver van de Hebreeënbrief. Hij gebruikt het als aanmoediging om het geloof en het leven dat daarbij past bijzonder serieus te nemen. Hebreeën 12:28,29 *Laten wij daarom, omdat wij een onwankelbaar Koninkrijk ontvangen, aan de genade vasthouden en daardoor God dienen op een Hem welgevallige wijze, met ontzag en eerbied. Want onze God is een verterend vuur.* Zo is God niet altijd. Voor de zijnen is God buitengewoon toegankelijk. Met Mozes ging de HEERE om zoals iemand met een vriend omgaat. Maar als God boos is, ja dan heb je een hele kwade aan Hem. Maar goed, dan heb je het er ook wel naar gemaakt. De Hebreeënschrijver wijst op Gods toorn, omdat hij niet wil dat wij eraan ten prooi vallen. Iets wat de inwoners van Jeruzalem uiteindelijk wel is overkomen. Ezechiël 22:21 *Ik zal u verzamelen en Ik zal op u blazen in het vuur van Mijn verbolgenheid, zodat u in het midden ervan gesmolten wordt.* We leren God in de Bijbel op allerlei manieren kennen. In Zijn genade en in Zijn geduld, maar ook in Zijn toorn. De genade van God voor zondige mensen en voor een zondige wereld is zo bijzonder dat het ons tot diep ontzag zou moeten brengen. Psalm 130 zegt zo iets: 'dat Gods genade ons tot ontzag moet moeten brengen.' Psalm 130:3,4 *Als U, HEERE, op de ongerechtigheden let, Heere, wie zal bestaan? Maar bij U is vergeving, opdat U gevreesd wordt.* In die zin is het voor ons als Nieuwtestamentische gelovigen wel goed dat we getuige zijn van Gods toorn. Dat kan ons nuchter en realistisch maken ten aanzien van het oordeel. Wij weten nu beter dan geen ander hoe de HEERE is. Hoe we dat weten? Uit de openbaring, zoals de boeken van Jeremia en Ezechiël, maar ook uit de feitelijke geschiedenis, want we hebben het wel over historische gebeurtenissen als we spreken van de ballingschap en de verwoesting van Jeruzalem in 586 v Chr. Ezechiël 22:22 *Zoals het smelten van zilver midden in een oven, zo zult u in het midden ervan gesmolten worden. Dan zult u weten dat Ik, de HEERE, Mijn grimmigheid over u uitgestort heb.*

Zoals het smelten van zilver midden in een oven.

De vorsten, de profeten en de priesters.

Het oordeel van God komt over Jeruzalem omdat het 1. al Gods geboden heeft overtreden en 2. alle

waarde verloren heeft en 3. het verderf alle maatschappelijk standen heeft doortrokken. We zijn nu bij het laatste aangekomen. Het lijkt inderdaad een juiste uitleg dat tot het slot van dit hoofdstuk bewaard is om alle standen – de vorsten, de priesters en de profeten – langs te lopen vooral ook omdat aan het einde het volk genoemd wordt. Vaak worden de vorsten, profeten en priesters apart genomen omdat het kwaad bij hen begonnen is. Slecht voorbeeld doet nu eenmaal slecht volgen. Ezechiël is hier als profeet zeker niet apart in. We vinden deze lijstjes van leidinggevendenden bij veel meer profeten. Zie het staattie. Normaal worden mensen die gewaarschuwd worden alerter op hun gedrag.

De leidinggevendenden in Israël worden in het bijzonder verantwoordelijk gehouden.

Zefanja 3:3,4

Haar vorsten zijn in haar midden brullende leeuwen. Haar rechters zijn avondwolven, die tegen de morgen niets meer te knagen hebben. Haar profeten zijn lichtzinnig, mannen vol trouweloosheid. Haar priesters ontheiligen het heilige, zij doen de wet geweld aan.

Micha 3:9-12

Hoor nu dit, hoofden van het huis van Jakob en leiders van het huis van Israël, die een afschuw hebben van recht en al wat recht is, verdraaien, die Sion bouwen met bloed en Jeruzalem met onrecht. Hun hoofden spreken er recht voor geschenken, hun priesters onderwijzen voor loon, hun profeten plegen waarzeggerij voor geld. En nog steunen zij op de HEERE en zeggen: Is de HEERE niet in ons midden? Ons zal geen kwaad overkomen. Daarom zal omwille van u Sion als een akker omgeploegd worden, Jeruzalem een puinhoop worden en de berg van dit huis tot hoogten in het woud.

Jeremia 5:29-31

Zou ik vanwege deze dingen niet straffen? spreekt de HEERE, of op een volk als dit Mijzelf niet wreken? Iets verschrikkelijks, iets afschuwelijks gebeurt er in het land: de profeten profeteren leugens, de priesters heersen door hun handen, en Mijn volk heeft het graag zo. Maar wat zult u doen aan het einde hiervan?

De profeten.

Zegt het spreekwoord niet 'dat een gewaarschuwd mens voor twee telt?' Normaal is iemand op zijn hoede als er tekenen zijn die er op wijzen dat God niet gecharmeerd is van de situatie. Zo'n signaal had kunnen zijn 'het uitblijven de regen.' Deuteronomium 11:16,17 *Wees op uw hoede dat uw hart niet verleid wordt, zodat u afwijkt, andere goden dient en u voor hen neerbuigt. Anders zal de toorn van de HEERE tegen u ontbranden en zal Hij de hemel sluiten, zodat er geen regen meer zal zijn, de aardbodem*

zijn opbrengst niet meer zal geven en u spoedig verdwenen zult zijn uit het goede land dat de HEERE u geeft. Vaak is dit een teken dat God buitengewoon ontevreden is over de opstelling van Zijn volk. De natuur reageert op ongehoorzaamheid zoals al bij de eerste zonde van de mens het geval was. Na de zondeval bracht de aarde onkruid voort. De aarde was vervloekt vanwege de mens. Ezechiël 22:23,24 *Het woord van de HEERE kwam tot mij: Mensenkind, zeg tegen het land: U bent een land dat niet gereinigd is, dat zijn regen niet heeft gekregen op de dag van de gramschap.* Dit komt een inwoner van Israël niet onbekend voor. Opvallend is dat die *profeten, vorsten en priesters* er ongevoelig voor zijn. Het lijkt wel alsof ze samenspannen tegen God. Inderdaad, het lijkt wel een samenzwering. Het begint bij de profeten. In zekere zin is dat niet onlogisch. Natuurlijk is er de verantwoordelijkheid van vorsten en priesters en niet te vergeten van het volk, maar de profeten hebben een belangrijke rol in die zin dat zij de aangewezen persoon zijn om het volk bewust te maken van de zonden die in het volksleven geslopen zijn. Om die reden is het ook goed te verklaren dat zij als eersten genoemd worden. Verderop beklagt de HEERE Zich er ook over dat Hij er nog naar gezocht heeft maar niemand heeft gevonden die het voor Hem en voor een goed en gezegend leven opneemt. Het tegendeel lijkt het geval. De profeten lijken zich massaal en bewust tegen God te keren. Zij gaan voorop in het kwaad. Het zijn *broodprofeten*. Ze zijn uit op het grote geld en de zwakken moeten het ontgelden. Ezechiël 22:25 *Er is een samenzwering van zijn profeten in zijn midden. Zoals een brullende leeuw die een prooi verscheurt, eten zij de mensen op. Rijkdom en kostbaarheden nemen zij mee. Talrijk maken zij zijn weduwen in zijn midden.*

De priesters.

De priesters waren de onderwijzers van Israël. Zij hadden de mooie taak om het volk te onderwijzen in de Thora. De Thora werd ook in of bij de tempel bewaard. De kern van de Thora – de tafels met de tien geboden – werden bewaard in de ark van het verbond, de troon van de HEERE God die stond in het heilige der heiligen van de tempel. Maar de Thora – als uitwerking daarvan – was voorhanden in de tempelgebouwen alwaar de priesters het volk onderwezen in de leer. Maar zelf leefden zij volstrekt niet volgens de wet. De mensen die hun gaven bij de priester brachten als offer voor de HEERE en als voeding voor het huis van de priester, zagen tot hun verdriet dat die maar wat aanrommelden. Soms lieten ze zich vervangen door niet-Joden. Het ontzag voor de HEERE was bij dit soort priesters totaal zoek. Dat waren nu de mensen die het volk het onderscheid moesten leren tussen rein en onrein, heilig en onheilig. In plaats van onder de indruk te komen van de ontmoeting met de HEERE werden de mensen ontmoedigd in hun geloof en ontzag voor God. Het moet de gelovigen eerder hebben gefrustreerd dan dat ze een bijzondere Godservaring hadden waarmee hun geloof werd versterkt. Ezechiël 22:26 *Zijn*

priesters hebben Mijn wet geweld aangedaan, zij hebben de aan Mij geheiligde gaven ontheilgd. Tussen heilig en onheilig hebben zij geen onderscheid gemaakt en het verschil tussen onrein en rein hebben zij niet duidelijk gemaakt. Blijkbaar gingen de priesters bijzonder rommelig om met het brengen van de offers, terwijl daar toch vrij precieze voorschriften voor bestaan bijvoorbeeld in het boek Leviticus. Het is waar dat veel van de offers in vuur opgaan, maar dat betekent niet dat je zomaar de regels van voorbereiding kunt veronachtzamen. Dat getuigt van disrespect voor God en voor Hem zijn de offers bedoeld als schuld- of dank- of lofoffer. Het is bijzonder spijtig dat die mensen door hun gedrag zich onaangenaam maakten bij God en de mensen. Ook de sabbatten moesten het zo te horen ontgelden. Blijkbaar namen de priesters ook wat de rustdag betreft het voortouw. Hoe gaan die dingen; als de leiders niet het goede voorbeeld geven, wat kun je dan van het gewone volk verwachten? Op die manier raakte de sabbat in onbruik. Ezechiël 22:26 *Zij hebben hun ogen gesloten voor Mijn sabbatten. Ik word in hun midden ontheilgd.*

De vorsten.

De vorsten behoren tot de bovenlaag van de bevolking. Vaak komt dat ook tot uitdrukking in de huizen die ze bewonen en de wijken in Jeruzalem waar je deze mensen kunt vinden. Ze wonen op stand en hebben vermoedelijk hetzelfde hout als bij het paleis verwerkt in de aankleding van hun huizen. Dat moet allemaal wel betaald worden natuurlijk. Of dat de reden is dat deze mensen belust waren op geld is niet helemaal duidelijk, maar God schildert hen af als geldwolven die over lijken gingen om de nodige financiële middelen te scoren. Ook van deze mensen verwacht je dit eigenlijk niet. De adelstand heeft ontegenzeggelijk iets te maken met het woord edel. 'Adeldom verplicht', zegt het spreekwoord. Het zijn de edelen waarvan je een voorbeeldig leven verwacht. Mensen die opkomen voor het zwakke en zich niet verrijken ten koste van anderen. Maar het tegenovergestelde is het geval. Ezechiël 22:27 *Zijn vorsten zijn in zijn midden als wolven die een prooi verscheuren om bloed te vergieten, om mensen om te brengen, omdat zij uit zijn op winstbejag.*

De profeten

Van de profeten verwacht je een tegengeluid. Het zijn voor ons gevoel mensen die onrecht aan de kaak stellen. Zo leren we bijvoorbeeld de profeet Nathan kennen die koning David zijn echtbreuk en moord voor de voeten gooit. 2 Samuël 12 Profeten waren mensen die de vinger legden bij het kwaad dat geschiedt. Zij stonden in bijzonder contact met de HEERE de God van Israël. Niet alleen wezen ze het aan maar ze probeerden het kwade ook de wereld uit te werken. Maar dat is voorgoed verledentijd, zo lijkt het wel. In plaats daarvan liepen de profeten rond met de witkwest om alle oneffenheid althans voor het

oog weg te werken. Zoals een bijna instortende muur nog wat lijkt als hij wordt witgekalkt, zo proberen de profeten met mooie woorden van vrede het kwaad te bezweren dat van de aarde naar de hemel schreeuwt. Ze beweren namens God te spreken maar de HEERE weet van niets. Het zijn echte brood profeten in die zin dat ze op de hand zijn van iedereen die hen iets in de mond steekt. Uiteindelijk laten zij zich ook leiden door het geld en niet door het geloof. Ezechiël 22:28 *Zijn profeten bepleisteren hen met witkalk. Zij zien valse visioenen en voorspellen hun leugens door te zeggen: Zo zegt de Heere HEERE. En de HEERE heeft niet gesproken!*

Het volk.

Soms wordt er met een zekere naïviteit over het volk gesproken. De politici die deugen niet. Politie en justitie houden elkaar de hand boven het hoofd, maar het volk is ook geen wit lammetje. Zeker niet in de tijd van Jeruzalem in zijn laatste dagen. Iemand zal zeggen 'dat het niet vreemd is wanneer de bovenlaag zichzelf verrijkt.' Dat is ook zo. Wanneer er geen goede leiding wordt gegeven gaat de leus in werking: 'Ieder voor zichzelf en God voor ons allen'. Dat neemt echter niet weg dat ieder mens toch verantwoordelijk blijft voor zijn eigen daden. Niemand kan naar de ander wijzen en de ander verantwoordelijk maken voor zijn eigen handelen. Ze zijn als het er op aankomt geen cent beter dan de andere mensen. Ook bij het gewone volk moeten de kwetsbaren het ontgelden. Ezechiël 22:29 *De bevolking van het land doet niets dan afpersen, doet niets dan roven. De ellendige en arme mensen zijn af, en de vreemdeling buiten zijn uit zonder recht.*

Waar zijn de profeten?

Wie een beetje opgelet heeft ziet dat de aanklacht tegen de leiding begint en eindigt met een aanklacht tegen de profeten. Begrijpelijk wellicht omdat zij het zijn waar de HEERE iets van zou mogen verwachten. Zij waren per slot van rekening *profeet*. Zij stonden dicht bij God. Ook als de directe openbaring hen zou ontbreken dan nog zouden ze het gedrag van het volk en hun leiders kunnen spiegelen aan de Thora. Dan zou toch al gauw opvallen hoever het leven van de mensen afweek van de oorspronkelijke bedoelingen die God ermee voorhad. Vroeger had de HEERE nog mensen die opkwamen voor het recht. Denk aan mensen zoals Mozes, die niet alleen het volk zwaar strafte wanneer ze weer eens over de schreef gegaan waren. Mozes bemiddelde ook bij de HEERE en probeerde Gods hart te vermurwen wanneer de HEERE geen stap meer voor dit volk wilde zetten. God miste iemand zoals Mozes. Abraham is ook wel een goed voorbeeld. Die nam het op voor zijn neef Lot. Ook Jeremia is een profeet die het opnam voor de mensen bij God, maar ook bij God voor de mensen. Het is wel zo dat die er nog is, feitelijk is hij ook een directe woordvoerder van God. Naast mensen zoals Ezechiël en Jeremia vindt God

niemand. De kritiek op de leiders in het land is niet van de lucht, maar het zijn vooral de zogenaamde 'profeten waar de HEERE' de buik van vol heeft. Die mensen praten iedereen naar de mond. Ze durven niemand recht in zijn gezicht te zeggen dat hij verkeerd bezig is. Het leven van het volk wordt steeds grauwer en duisterder, maar zij gaan met de witkwest rond en doen net alsof er geen vuiltje aan de lucht is. Terwijl zij de indruk wekken dat er totaal geen dreiging is, pakken de wolken van Gods toorn zich samen. Wanneer het leven van het volk en zijn leiders niet drastisch verandert zal de storm van Gods toorn over de stad en het land heentrekken. Niemand zal zich eraan kunnen onttrekken. Als dan ook de profeten die er zijn voortdurend de zaak mooier voorstellen dan ze is, dan is het einde dichtbij. Ezechiël 22:30 *Ik zocht naar iemand onder hen die een muur kon optrekken en voor Mijn aangezicht in de bres kon staan voor het land, zodat Ik het niet te gronde hoefde te richten, maar Ik vond niemand.* Als alle instrumenten die de HEERE heeft om het volk op de goede weg te houden disfunctioneren – de vorst, de priester en de profeet – dan is het oordeel dichtbij. Natuurlijk kijken de mensen daar vreemd van op. Ze hadden dit totaal niet verwacht, zullen ze zeggen. Logisch als niemand hen waarschuwt. Maar ze hebben toch ook zelf hun verstand. Weten ze niet dat ze ook persoonlijk helemaal uit de pas lopen met de voorschriften van de HEERE in de Bijbel? Ja, maar iedereen doet het. Dat mag een smoes zijn die het doet zolang het goed gaat, maar als het echt fout gaat heb je er niets aan. Uiteindelijk houdt God iedereen persoonlijk verantwoordelijk. God laat de gevolgen van het handelen van een mens op zijn eigen hoofd terecht komen. Ezechiël 22:31 *Daarop stortte Ik Mijn gramschap over hen uit. Door het vuur van Mijn verbolgenheid heb Ik een einde aan hen gemaakt. Hun weg heb Ik op hun eigen hoofd doen neerkomen, spreekt de Heere HEERE.*

Ez. 22:30 'Ik zocht naar iemand onder hen die een muur kon optrekken en voor Mijn aangezicht in de bres kon staan voor het land, zodat Ik het niet te gronde hoefde te richten, maar Ik vond niemand.'

